

Curierul Misionar

Anul XXIV

August 1946

No. 8

ZIUA EDUCAȚIEI

24 AUGUST 1946

PROGRAM

In Sabat dimineața

1. Cântarea Nr. 439
2. Rugăciune de deschidere
3. Cor: Cântarea Nr. 425
4. Lectură: „Alerg spre țintă”
5. Cor: Cântarea Nr. 429
6. Lectură: Cuvânt către părinți
7. Rugăciuni: pentru lucrarea de educație și câștigarea copiilor și tineretului pentru cauza lui Dumnezeu
8. Simpoziu: Chemarea Școlii Misionare
9. Informațiuni din prospect, apel pentru înscriere și pentru sprijinirea elevilor merițiși (Mărturii, Vol. II, p. 171)
10. Strângere de daruri pentru Fondul Educației
11. Cântarea Nr. 65 din Flori de Lăcrămioare
12. Rugăciunea de închidere
13. Cor: Cântarea Nr. 436.

Notă către frații predicatori, lucrători și presbiteri. — Lucrarea lui Dumnezeu a crescut într'un chip impresionant în toate ramurile ei. Odată cu aceasta au crescut și nevoile, dintre care cea mai mare este nevoia de lucrători bine pregătiți. „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii”, zicea Domnul ucenicilor Săi și ne zice și nouă astăzi. Toate acestea scot în evidență ca o *necesitate supremă problema educației tineretului*, care trebuie să se avânte în această lucrare la care Domnul chiamă Biserica Sa.

Rugăm pe toți frații noștri care vor conduce adunarea din Sabatul din 24 August, când se va desfășura acest program special pentru „Ziua Educației”, să-i dea cea mai serioasă atenție. El va fi împărțit din vreme la persoane care să-l studieze și să-l prezinte cu entuziasm. Dacă sunt prezenți foști și actuali elevi de la Școala Misionară punctul „Simpoziu” va fi împărțit între ei. Lectura „Cuvânt către părinți” va fi prezentată de către un bărbat în vârstă și se va căuta să-i dea tonul cel mai solemn. Corul Comunității va pregăti din vreme cântările arătate în program, știind că acestea vor contribui foarte mult la succesul lui.

În cadrul punctului „Informațiuni și apel” se vor prezenta informațiunile date de Școală, se vor face înscrieri, și se vor face apeluri ca frații mai înstăriți și Comunitatea întreagă să ia pe înărmă sarcina de a ajuta pe elevii săraci dar merițiși, fie direct din Comunitate, fie încredințând aceste ajutoare școlii, ca ea să acorde ajutoare acolo unde este nevoie.

Pentru executarea punctului 7 se vor înălța trei rugăciuni spirituale, scurte și în cadrul subiectului, de către persoane cari vor fi anunțate dela amvon.

Aducem mulțumirile noastre tuturor acelor cari vor contribui cu toată inima la deplina reușită a acestui program. Să nu uităm că un tânăr credincios și capabil, trimis prin eforturile noastre la Școala Misionară, însemnează un elev și un colportor sârguincios, apoi un lucrător plin de succes și multe suflete câștigate pentru Împărăția lui Dumnezeu. Domnul să binecuvinteze lucrarea Sa în toate ramurile ei și pe cei a căror inimă bate pentru înaintarea și grabnica ei terminare.

Departamentul Educației

Alerg spre țintă

Filipeni 3, 14.

Cursurile anului școlar 1945/46, au fost închise pe ziua de 16 Iunie 1946, la Brașov. A fost primul an școlar — după prigonirea noastră — pe care l-am putut încheia la locul nostru, în casa noastră. A fost un an greu, când am găsit totul în ruină și a trebuit să pornim a „drege spărturile“ în plină iarnă, fără bani, fără alimente, fără combustibil, fără vase suficiente la bucătărie pentru gătit și mâncat, fără multe, multe lucruri necesare, așa cum era odată, dar cu un curaj de neînfrânt, cu o echipă de elevi și eleve, și cu un corp de frați profesori hotărâți să înfrunte orice, să muncească și să biruiască, cu ajutorul Domnului.

Cea mai mare parte din elevi și eleve, veniseră pentru prima dată la Școala Misionară, doritori să ia parte la cursurile ei, dar fără să-i cunoască regulile și felul ei de viață. Una câte una, greutățile au fost biruite și spiritul școlii a început să se formeze. Domnul ne-a purtat cu bine până la sfârșitul anului școlar, când — în prezența Comitetului întreg al Uniunii noastre și a peste 500 de părinți, frați și vizitatori — am încheiat cursurile cu un număr de 100 de elevi și eleve, dintre cari 9 absolvenți și 11 juniori, 13 din ei fiind angajați în lucrare chiar la finele anului școlar. Programul serbării de fine de an școlar va apare în Curierul Misionar din luna următoare.

Recunoaștem că toate aceste rezultate au fost atinse „nu cu sabia, nici cu arcul tău“ (Iosua 24, 12 ult. p.), ci prin puterea și călăuzirea lui Dumnezeu, prin Duhul Său cel Sfânt, Căruia îi mulțumim și-I aducem slavă și închinare. În tot acest timp, Biserica întreagă, prin reprezentanții ei, a stat în spatele nostru, sprijinind cu toată puterea eforturile Școlii Misionare.

Acum putem privi mai limpede spre viitorul an școlar, anul 1946/1947 care începe. Pe elevii acestui an școlar, cari se pregătesc acum pentru a veni la școală, îi așteaptă o situație mai bună ca a anului trecut. Alții au muncit și au sacrificat mult, pentru ca cei ce vor veni după ei în acest an școlar, să găsească un cămin mai fericit.

Trebue numai ca tineretul nostru să-și pună o țintă și anume ținta de a veni la Școala Misionară. Vieța fără o țintă, și mai ales fără o țintă creștină, este o vieță pierdută. Priviți însă la apostolul Pavel în epistola sa către Filipeni, capitolul 3 versetull. 7—14! O singură idee îl însușește, „fac un singur lucru“ spune el, și anume: „Aruncându-mă spre ce este înaintea, alerg spre țintă“. Și care era ținta sa, care era premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, spre care alerga el? — „Să apuc pe Hristos, să ajung cu orice chip la învierea din morți“. Această țintă nu s'a șters din fața lui pentru nimic în lume. La sfârșitul alergării lui, putea să spună cu conștiința împăcată că și-a ajuns ținta: „M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. Deacum mă așteaptă cununa neprihănirii pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui“. 2 Tim. 4, 7. 8.

Numai credincioșii cari au o țintă înaltă, definitivă și veșnică, vor putea trece cu bine prin această lume și vor birui totul. Cap. 11 din Epistola către Ebrei nu este numai capitolul credinței, ci și al țintei, al celor ce văd ceva dincolo de clipa prezentă, pentru că toți aceia au putut să înfrunte situațiile cele mai teribile, numai pentru că „a-veau ochii pironiți spre răsplătire“, adică spre țintă.

De aceea și noi cei de azi suntem îndemnați să luăm pildă dela înaintașii noștri și „să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea, uitându-ne țintă la Căpetenia desăvârșirii credinței noastre, adică la Isus“. Ebrei 12, 1. 2.

Școala Misionară, prin Duhul Domnului, ridică această țintă în fața tineretului nostru, chemându-l la vieță veșnică și la pregătire pentru încheierea lucrării! Cine aude această chemare? Cine vede această țintă? Cine alergă spre ea? Cine?

Tineretul care aude și vede, să se îndrepte hotărât spre Școala Misionară, să se arunce spre ținta sa, să vie în casa sa.

Director, Victor Diaconescu

Cuvânt către părinți

Iubiți părinți,

Grozavele primejdii ale zilelor din urmă s'au abătut ca un uragan asupra întregii omeniri. Războaie nimicitoare, amenințări îngrijorătoare dintr-o parte și dintr'alta, lipsuri mari, mizerie, foamete, boli pustitoare, imoralitate, și multe alte stări de lucruri ne-maipomenite, sunt tot atâtea prevestiri însemnate că ne găsim pe pragul despărțitor a două lumi: o lume îmbătrânită, chinuită, osândită prin neascultare și lepădarea harului arătat prin Hristos, și o altă lume, nouă, fericită, veșnică, cu Hristos ca Domn de domni și Împărat de împărați. Cea dintâi își va încheia istoria printr'un cataclism care nu se poate închipui, așa cum este arătat în profeție; cea de a doua va începe în măreția de nedescris a slavei lui Hristos, pentru a nu se mai sfârși niciodată.

Timpul până la această răscruce de veacuri este foarte, foarte scurt — mai scurt decât ne putem închipui. Noi trebuie să simțim aceasta cu o putere care să ne facă să tremurăm la fiecare clipă, gândindu-ne la pregătirea noastră și a copiilor noștri pentru această zi hotărâtoare. Vrajmașul își dă seama perfect de bine că vremea aceasta este măsurată, mai ales pentru el, și de aceea se luptă cu înverșunare pentru fiecare suflet. Furia sa se deslănțue în deosebi asupra Bisericii lui Dumnezeu, asupra acelor cari se pregătesc pentru cerul pe al căruia Conducător îl urăște.

De loviturile sale nu este scutit nimeni, nici cei mai în vârstă și nici cei mai mici. Dar în timp ce primii sunt în măsură să lupte împotriva uneltirilor sale cu mijloacele pe care Dumnezeu le-a pus la îndemână, copiii și tineretul, mai ales cei de vârstă școlară, sunt cei mai primejduiți. Vrajmașul și-a pregătit așa de măiestrit cursele sale, încât să poată prinde în ele picioarele celor fără experiență și să-i ducă apoi la pierzare veșnică. El a pus mâna pe toate mijloacele prin care poate pătrunde ușor la inima copiilor și tineretului, și apoi îndrumază totul în așa fel, încât sufletele sunt ruinate și pierdute pentru veșnicie. Folosindu-se de unelte omenești cu totul aservite scopurilor

sale pierzătoare, a însămânțat în mintea multor oameni, și nu dintre cei mai neînsemnați sau fără mare răspundere, o mulțime de idei, teorii și învățături stricăcioase, care apoi sunt strecurate metodic în sufletele fragede și neștiutoare ale copilașilor, spre pierzarea lor, spre nefericirea părinților și spre blestemul societății omenești. Urmările dezastroase le vedem fără mare greutate în jurul nostru într'un tineret, din ce în ce mai numeros, descris cu o precizie cutremurătoare de Duhul Sfânt prin pâna inspirată a apostolului Pavel. (A se citi 2 Tim. 3, 1—7). Acesta este rezultatul unei educații în care îngrădeala temerii de Dumnezeu a fost dată la parte, lăsându-se frâu liber pornirilor firești ale naturii omenești stricate. Și așa, lipsită de ancora credinței și de cârma ascultării de Dumnezeu, nava aceasta a omenirii este izbită încoace și încoala de furia valurilor, urmând să fie trântită în abis. Aceasta este hidoasa plăcere a vrăjmașului.

Iubiți părinți, o gravă răspundere zace asupra noastră, — răspunderea pentru salvarea copiilor noștri din primejdii mari ale acestor zile, și păstrarea lor lângă noi, alături de Isus, în așteptarea zilei răscumparării. Privim cu strângere de inimă și groază cum copiii cari până mai ieri stau cuminiți alături de noi în adunări, astăzi privesc cu dispreț învățătura Cuvântului lui Dumnezeu și se avântă fără zăbavă în căile care duc la pierire, ale lumii acesteia. Rugăminți fierbinți, plângeri sfâșietoare, sunt în zadar. Copilul aleargă pe un drum vrăjit, cu slabe speranțe de întoarcere. Și acestea nu sunt cazuri izolate, ci constituie un flagel care amenință Biserica lui Dumnezeu.

„De ce?” întreabă tata cu inima îndurerată; „de ce?”, întreabă mama frângându-și mâinile. O, iubiți frați, tați și mame, nu vă mai întrebați, nu mai căutați aiurea cauza îndepărtării de Biserică a copiilor voștri. Cauza este aproape. Sunteți chiar voi. Cum de v'a putut trece prin minte că, în timp ce voi vă desfățați sufletele la izvoarele inviorătoare ale apei vieții în Biserica lui Dumnezeu, copiii voștri, împinși chiar de voi, vor putea fi în siguranță adăpându-se dela puțurile otrăvite ale Egiptului și Babilonului.

lui modern? In timp ce voi stați la adăpost de furtuna ispitelor și încercărilor în casa lui Dumnezeu în ziua Sabatului, pe ei i-ați împins afară în furtună, pe copilașii voștri plăpânzi și neîncercați!

„Să rămână fără nici un viitor?“, ziceați voi îndreptându-vă purtarea. Și iată că, încercând să le formați un „viitor“, le-ați pierdut viitorul, viitorul cel fără de sfârșit. Ați aruncat în focul Baalilor moderni pe copiii voștri cu propriile voastre mâini. Ați îngăduit să se ardă un foc străin pe altarul curat al inimii copilașilor, otrăvindu-le sufletul cu miasmele ucigăse ale unor învățături diavolești. De aceea am ajuns aci.

Ce este de făcut? Trebuie făcut ceva înainte de a fi prea târziu. Pentru că un lucru trebuie știut: niciun părinte nu se poate gândi la mântuirea propriului său suflet, dacă nu a făcut tot ce i-a stat în putință pentru mântuirea copiilor săi. Ar fi cu putință să stea cineva înaintea tronului lui Dumnezeu, îmbrăcat în haina dreptății, și să cânte osanale, bine știind că din propria sa vină copiii săi au pierit? O, nu! Pentru aceștia cerul va fi un chin, chiar dacă prin vreo minune ar intra acolo. Ei înșiși ar cere să fie aruncați în lacul focului.

Iată ce este de făcut: Cunoscând care este cauza dezastrului sufletesc al copiilor noștri — educația fără Dumnezeu în școlile lumii acestea, unde sunt înconjurați de tovarășii rele — s'o îndepărtăm. Țineți pe co-

pii alături de voi și îndrumați-i spre izvoarele apei vieții, așa cum a făcut Iochebed, mama lui Moise, omul lui Dumnezeu; așa cum a făcut tatăl lui Iosif, tânărul model — și ce viitor i-a dat Dumnezeu! —; așa cum a făcut mama lui Daniel, primul ministru al Babilonului timp de 70 de ani; așa cum a făcut Maria, mama lui Isus, Mântuitorul neamului omenesc; așa cum a făcut Eunice, mama copilului Timotei, așa cum au făcut multe mame neștiute, ai căror copii au numele scrise în cartea vieții din ceruri, și căroro Domnul le va da „un viitor și o nădejde“ în veșnica Sa Impărăție!

Iată strigătul de alarmă adresat întregii Biserici: Opriti pe copii și tineret de a merge acolo unde sufletele lor sunt în primejdie. Dacă nu-i puteți trimite la școlile noastre, atunci faceți orice sacrificii și pregătiți-i în particular, supraveghind în-de-aproape această pregătire, pentru a-i păzi astfel de influențele dăunătoare ale acestui veac rău și stricat. Nimic nu este prea scump, când e vorba de salvarea a ce este mai drag sufletului de părinte: copiii.

Iubiți părinți, primiți în chip solemn această solie dela Dumnezeu. Timpul este prețios, atât pentru faptul că este scurt, cât și prin urmările veșnice ale hotărîrilor ce vom lua pentru mântuirea noastră și a copiilor noștri. Domnul să vă ajute să luați hotărîrea cea bună.

M. Ionescu

Chemarea Școlii Misionare

Natura — cartea lui Dumnezeu

Natura este un izvoț nesecat de învățături și fericire.

Un gilas divin vorbește prin natură și face cunoscut tuturor iubirea creatoare și mântuitoare a bunului Dumnezeu.

„In pasărea ce cântă și în floarea desfăcută, în ploaie și în lumina soarelui, în aerul de vară și în pajiștele plăcute, în zecile de mii de lucruri ale naturii, dela ștejarul pădurii și până la viorea ce înfloarește la rădăcina acestuia, se poate vedea iubirea care restabilește“. — „Educație“, pag. 97.

Așa după cum primii noștri părinți învă-

țau din natură, așa după cum Moise zilnic citea scrisul mâinii lui Dumnezeu, în munții frumoși din țara sfântă, și așa după cum tânărul ISUS a făcut studii pe colinele încântătoare ale Nazaretului, tot astfel tinerilor iubitori de Adevăr li se oferă minunata ocazie de a fi invitați să vină la INSTITUTUL BIBLIC — cetatea de scăpare de pe câmpia Bârsei străjuită de munții cei bătrâni unde pot să învețe plini de fericire atât pe teren cât și în laborator la microscop, despre puterea creatoare și plină de iubire a Celui Veșnic.

putut să le facă în cele mai mari laboratoare, deoarece adevărata lor existență nu se poate explica omenește, le putem pricepe existența lor documentând în lumina Bibliei

prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ceea ce se vede n'a fost făcut din lucruri cari se văd". Ebrei 11, 3.

I. Mihordea

O lumină luminătoare

Așa vorbește apostolul Petru despre profeție, sub inspirația Duhului Sfânt. „Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într'un loc întunecos". Această candelă a Cuvântului profetic este astăzi cu atât mai luminoasă pentru pașii celui credincios, cu cât, potrivit declarației inspirată de același Duh al profetului Isaia — „un întunec des acopere pământul" în aceste zile de pe urmă ale istoriei omenirii.

„Bine faceți!", spune apostolul Petru. Și serva Domnului, mânată de același Spirit Sfânt, care stă la cârma Bisericii lui Dumnezeu în aceste zile, zice: „Când cartea lui Daniel și Apocalipsul vor fi mai bine înțelese, credincioșii vor face o experiență religioasă cu totul alta. Ele ne vor face să vedem astfel de lucruri prin porțile deschise ale cerului, încât inima și sufletul vor primi impresia aceluia caracter, pe care toți trebuie să-l dea pe față spre a dobândi binecuvântările cu care vor fi răsplătiți cei curați cu inima.... Vor frații noștri să știe că noi trăim în mijlocul primejdiilor zilelor din urmă? Atunci să studieze Apocalipsul în legătură cu Daniel. Invățați aceste lucruri!... Pe măsură ce ne apropiem de încheierea istoriei acestei lumi, profețiile cu privire la zilele din urmă, cer o atenție deosebită din partea noastră. Ultima carte a Noului Testament este plină de adevăruri, pe care tre-

bue să le înțelegem. „Dacă poporul nostru ar fi pe jumătate trezit, dacă ar înțelege apropierea evenimentelor zugrăvite în Apocalips, atunci s'ar putea săvârși o reformă în comunitățile noastre, și mult mai multe suflete ar crede solia". — Mărturii speciale pentru predicatori.

Iubiți tineri și tinere! Unde veți putea aduce la îndeplinire această poruncă a Duhului Sfânt în cele mai bune condiții, decât la Școala Misionară? Pământul trebuie să fie luminat cu aceste adevăruri speciale pentru vremea aceasta. Experiențele au dovedit că Cuvântul lui Dumnezeu face o profundă impresie asupra sufletelor, dacă este pus în legătură cu evenimentele din zilele noastre.

În curând vom fi martori la scene și întâmplări zguduitoare. Oamenii, în spaimele lor, vor cere să li se explice semnificația tuturor acestora. De unde vom ști să le vorbim, dacă nu vom cunoaște mai întâi noi? Veniți deci în număr cât mai mare la Școala Misionară a Domnului, unde, cu mult respect și cu rugăciune, să ne plecăm deasupra paginilor sfinte ale cărților profetice, și ajutați de puterea Duhului oricărei descoperiri să descifrăm istoria viitoare, pentru ca venirea Domnului să nu fie pentru noi și pentru cei din jurul nostru „o surpriză îngrozitoare". Fie ca Domnul să ne găsească pe toți pregătiți și cu datoria față de semenii noștri împlinită!

M. Ionescu

Studiul Bibliei

„Mintea tinerilor nu atinge dezvoltarea cea mai nobilă, deoarece ei neglijează cel mai prețios izvor al înțelepciunii: CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU. Faptul că noi trăim pe pământul lui Dumnezeu, în prezența Creatorului, că suntem creați după

asemănarea Lui și că El veghează asupra noastră, iubindu-ne și îngrijindu-Se de noi — toate acestea sunt niște subiecte minunate pentru meditație.... Acela care-și deschide mintea și inima față de contemplarea unor asemenea teme, nu va fi nicio-

dată mulțumit cu subiecte triviale și senzaționale". — „Sfaturi pentru profesori”, p. 139.

Iată deci, iubite tinere și tânără, dacă vrei să atingi culmile minunate ale unei dezvoltări nobile, atunci trebuie să studiezi Cuvântul lui Dumnezeu cu un deosebit interes. Acest studiu va avea o influență atât de înălțătoare asupra ta, încât toate lucrurile triviale și senzaționale vor pierde influența lor fascinatoare, pe care o exercită de obicei asupra minților tinere.

Urmarea va fi o hotărîtă schimbare în viața ta, scumpul meu prieten! Atunci vei ajunge să înțelegi însemnătatea adâncă a cuvintelor Mântuitorului:

„Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu”. Luca 4, 4.

Iubite frate și soră! Vrei să atingi cea mai înaltă treaptă a dezvoltării tale? Vrei să-ți formezi un caracter nobil? Vrei să scapi de influența ruinătoare a lucrurilor triviale și senzaționale?

Atunci vino la Școala Misionară, căci aici studiul Bibliei ocupă locul de frunte și numai aici ți se oferă ocazia prețioasă de a pătrunde înțelesul ei adânc. În privința aceasta Spiritul Profetic face următoarea declarație:

„Folosită ca **manual** în școlile noastre, Biblia va avea o asemenea influență asupra minții și moralei, pe care nicio altă carte de știință sau de filozofie nu o va putea exercita. Ea este o carte fără asemănare în ceea ce privește disciplinarea și întărirea intelectului, precum și înobilarea și curățirea caracterului”. — „Sfaturi pentru profesori”, p. 422.

Numai în felul acesta vei găsi singurul răspuns satisfăcător la întrebarea, care te frământă de atâta timp: „Cum își va ținea tânărul curată cărarea?”

Clar și lămurit vei auzi:

„**Indreptându-se după Cuvântul Tău!**”

G. Proksch

Lucrări practice la Școala Misionară

Una din marile binecuvântări pe care le oferă școala Misionară, sunt lucrările practice pe care elevii sunt obligați să le presteze în fiecare zi, în afara orelor de studii și clasă. Aceste lucrări practice, prin diversitatea lor, oferă un multiplu aspect în educația elevului, misionarul de mai târziu. Ele urmăresc un scop precis, tind spre o țintă înaltă, anume să desăvârșească caractere pline de răbdare pentru lucrarea de mântuire a oamenilor. În Școala Misionară, orice tânăr poate învăța că lucrările practice tind să obișnuiască pe elev cu conștiințiozitate și onestitate arătând în același timp că munca este o virtute lăsată omului de Dumnezeu pentru a-l feri de ispite și clădi un corp sănătos. În multiplele lucrări practice pe care Școala Misionară le pune la îndemâna oricărui tânăr credincios și înțelept, se poate distinge clar Fiul teslarului care fără preget și murmur și-a îndeplinit, conștient de menirea Lui, micile îndatoriri zilnice care L-au pregătit pentru ultima și cea mai de seamă lucrare: mântuirea omului păcătos. Această înaltă concepție a deprinderii oricărei lucrări practice, va pregăti sta-

tornic și bine pe elev pentru vastul câmp al Evangheliei. De altfel și Sfânta Scriptură ne dă o poruncă precisă, când prin pana Eclesiastului ne scrie: „Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta”. Aceasta arată că lucrările practice urmează să devolte în tânăr o puternică personalitate conștientă și că pentru a ajunge la sufletele oamenilor trebuie mai întâi să le câștigi interesul prin propria cunoaștere a îndeletnicirii lor.

Fie dar ca orice tânăr ce dorește să pună o piatră de temelie la caracterul său, desăvârșindu-l, să vină cât mai neîntârziat la Școala Misionară făuritoare de înalte caractere morale și creștine, prin puterea harului divin.

G. Doagă

Curierul Misionar
Organ al Uniunii Comunităților Evanghelice A. Z. Ș. din România

Redactor responsabil: A. VACAREANU

Anul XXIV, August, 1946. Nr. 8

Vieața de cămin în Școala Misionară

„Iată ce plăcut și ce dulce este să locuiești frații împreună! Este ca untdelemnul de preț... este ca roua Hermonului, care se pogoară pe munții Sionului, căci acolo dă Domnul binecuvântarea, vieață pentru veșnicie“. Ps. 133.

Nicăiri în altă parte în lumea aceasta, în niciun alt domeniu sau activitate, la nicio altă grupare sau asociație, nu se aplică aceste cuvinte mai bine și într'un mod mai desăvârșit, ca la vieața cea frumoasă, armonioasă și plină de binecuvântări din căminul Școlii Misionare.

Fete și băieți, tineri și tinere, veniți din diferite părți ale țării, în diferite uniforme și costume, dela munte și dela mare, dela frumoasele dealuri acoperite cu păduri bogate, și dela câmpiile cele întinse și pline cu lanuri aurii, înfrățiți și uniți sufletește, însuflețiți de aceleași idealuri sfinte, urmărind cu toții aceeași țintă dumnezeiască, cu toții formează o familie fericită, unde vieața poate fi făcută frumoasă și atrăgătoare. De această familie școlară depinde dacă vor să facă din zilele petrecute aici o pregustare a acelei vieți de care se vor bucura răscumparații Domnului în Impărăția viitoare.

Dimineața, când lumina se revarsă pe după munți și dealuri, tăcerea firii e întreruptă deodată de sunetele clopotului școlii, care sună prelung și chiamă la deșteptare pe elevi. Imediat încep să se deschidă ferestrele și ușile, să se audă pași pe coridoare și pe scări. Prima grijă e ca după odihna binefăcătoare a nopții, elevii să mulțumească bunului Dumnezeu, și apoi să treacă în spălătorie, unde cu o apă rece aproape ca și gheața, se spală după cum li se recomandă ca să aibe o adevărată înviorare. După aceasta urmează cultul de dimineață în sala de mese, micul dejun și apoi clasele. La ora unu, în mijlocul unei însuflețiri generale, se servește masa de prânz. Datorită regimului vegetarian și a viețuirii regulate, elevii sunt sănătoși, vioi și totdeauna bine dispuși. După amiază timpul este foarte bine împărțit între lucru, cult și studiu. La orele zece când se dă ultimul semnal de stingere, toți elevii se găsesc pe paturile lor de odihnă. Și din nou, întreaga Școală se cufundă în somn. Peste tot este pace, liniște și o tăcere sfântă care vorbește tainic despre binecuvântările Școlii Misionare.

R. Artinian

Folosiți ocazia

Dacă a fost vreodată timpul când să cugetăm adânc asupra copiilor și tinerilor noștri, atunci acel timp a venit astăzi cu prisosință.

Cred că nu e nevoie să mai amintim evenimentele grele prin cari am trecut sau despre împlinirea exactă a Sfintelor Scripturi căci toate acestea s'au desfășurat în chip minunat în fața ochilor noștri.

Astăzi trăim vremea aceea despre care înainte credeam, ne rugam și vorbeam cu atâta râvnă și seriozitate. Astăzi a sosit vremea când trebuie să trecem la fapte și ascultare în totul de glasul Sfintei Evanghelii care ne chiamă la mântuire.

Dacă privim în mijlocul Bisericii noastre, vedem că este înzestrată cu o armată întreagă de tineri și tinere, cari pregătiți și educați în școala Domnului Isus, vor împlini

rolul cel mai însemnat în vremea aceasta, luând parte la încheierea lucrării lui Dumnezeu și grăbind ziua venirii Sale.

Tocmai pentru vremea aceasta Domnul a făcut lucruri mari și minunate în Biserica Sa deschizând toate ușile largi și nivelând toate obstacolele din cale, cari mai înainte păreau de netrecut.

Institutul Biblic, școala, stă astăzi cu ușile și porțile sale deschise așteptând cu grabire venirea tineretului său.

Față de timpul îndelungat și experiențele mari ce le-am făcut cu Dumnezeu în această sfântă școală, îndrăznesc să afirm cu toată încrederea că școala aceasta este darul cel mai prețios pe care bunul Dumnezeu l-a încredințat Bisericii Sale din țara aceasta.

Față de acest dar atât de prețios și binecuvântat de Dumnezeu, nu putem rămâne

indiferenți sau nepăsători mulțumindu-ne cu ideea că taxele sunt mari și noi n'avem mijloace.

Ferma acestei școli se bucură de un bogat teren de agricultură, unde tinerii noștri sânguincioși și dornici de învățatură își pot câștiga o bună parte din taxele școlare. Mulți tineri cari astăzi poartă răspunderi însemnate, au lucrat ca elevi în această fermă desăvârșindu-și astfel educația și pre-

gătindu-se pentru toate împrejurările vieții ca la rândul lor să dea învățatură și altora.

Facă bunul Dumnezeu ca aceste cuvinte simple și puține să poată găsi un ecou puternic în inimile tinerilor cari iubesc pe Isus și să nu amâne sau să piardă poate ultima ocazie din viața lor, pentru că unele ocazii se prezintă numai o singură dată și apoi se duc pentru totdeauna.

Constantin Pascariu

Prospect

Pentru informarea tuturor celor interesați comunicăm cele de mai jos:

1. Data începerii cursurilor este fixată pentru 1 Octombrie 1946 la toate școlile noastre:

a). Institutul Biblic va funcționa la Brașov cu secția de evanghelizare. În măsura posibilităților se vor ține anul acesta și cursuri de contabilitate, secretariat și gospodărie.

b). Gimnaziul Industrial de Băieți, cu specialitatea mecanică și croitoria, va funcționa tot la Brașov.

c). Gimnaziul Industrial de Fete, cu specialitatea croitoria, va funcționa cu ajutorul lui Dumnezeu, tot la Brașov.

d). Școala de surori infirmiere va funcționa în București. Această școală își va anunța programul separat.

Locurile libere în școli: La Institutul Biblic, Gimnaziul Industrial de Băieți și Gimnaziul Industrial de Fete, total 100 de locuri.

2. *Vârsta.* La Institutul Biblic se primesc elevi și eleve între 15—25 ani. În anumite cazuri se mai pot face excepție cu încă un an doi în plus. La Gimnaziul Industrial de Băieți și Gimnaziul Industrial de Fete se primesc elevi și eleve dela vârsta de cel puțin 11 ani și cel mult 14 ani împliniți.

3. *Declarații de înscriere.* Toate persoanele doritoare și cari nu au depus încă declarațiile de înscriere, sunt rugate să se grăbească să le depună. Cele venite prea târziu riscă să nu mai poată fi satisfăcute.

Recomandațiile cerute prin declarația de înscriere sunt absolut necesare și nu trebuie să lipsească.

Declarațiile trebuie făcute în dublu exemplar și trimise direct la adresa: Institutul Biblic căsuța poștală 71., Brașov (se poate trimite prin frații profesori, cari vor veni în propagandă, sau prin secretarii dela departamente din Conferințe, prin poștă).

4. *Acte însoțitoare.* Extractul de naștere, certificatul de studii (cel puțin patru clase primare), certificat de naționalitate, dovadă pentru schimbare de cult) a tatălui pentru băieți, a mamei pentru fete, dacă elevul sau eleva nu are), actul de revaccinare și actele pentru schimbarea de

domiciliu. Fără toate aceste acte, elevii și elevele nu pot fi înscriși și nici nu pot urma cursurile.

5. La finele anului școlar, toți elevii dela Institut și dela Gimnaziul vor da examen la Liceul din localitate, în sesiunea Iunie-Septembrie pentru clasa respectivă, pentru a obține certificate.

6. *Studii de bază.* La Institutul Biblic se mai primesc și acest an elevi și eleve cu patru clase primare. La Gimnaziul Industrial de Fete și Băieți se cere patru clase primare.

7. *Taxe.*

Pentru învățământ:

Taxă de instrucțiune	720.000
Taxă de înscriere	20.000
Taxă medicală, infirmerie	40.000
Taxă de atelier	40.000
Total	820.000

Pentru internat:

Locuință, încălzit, luminat.	
baie și spălat	540.000
Hrană	1.350.000
Total General	2.710.000

Școala își rezervă dreptul de a revizui aceste taxe în cursul anului școlar, potrivit indicelui de scumpetă, calculat la 1—2 luni.

Aceste taxe se vor plăti anticipat în trei rate: Prima rată în suma de 900.000 lei odată cu depunerea declarațiilor de înscriere; restul de două rate egale, la 1 Ianuarie și 1 Aprilie. Fiecare să-și facă planurile sale financiare cât mai bine, cunoscând că nu putem admite nicio întârziere în plățile taxelor școlare. Plata integrală a taxelor la data de 1 Septembrie 1946 scutește pe cel ce le-a plătit de orice majorare în cursul anului.

Elevii și elevele vor putea să câștige prin lucru ceva din taxele școlare, aproximativ 300—400 mii lei anual.

Venirea mai târziu la școală nu dă dreptul la nicio reducere a taxelor școlare.

Cei cari știu o meserie o pot exercita în timpul liber, fie în atelierelor școlii, fie în particular. În acest scop să aducă cu ei uneltele necesare.

Colportajul va fi de asemenea o sursă bună de venituri pentru elevii Institutului Biblic.

8. *Alimente în natură.* Fiecare elev și elevă care vine la Brașov va mai aduce cu sine și următoarele alimente: 5 litri ulei, 5 kg. miere, 5 kg. orez, 1000 bucăți nuci, 5 kg. prune uscate, 25

kg. grâu, 20 kg. porumb, 5 kg. fasole, 5 kg. săpun. Dacă într-o regiune lipsesc unele din aceste alimente, se pot înlocui cu altele cari se găsesc acolo, socotite la valoare. Aceste alimente trebuie aduse chiar la sosirea în școală. Fără ele înscrierea nu poate fi valabilă.

9. *Situația și planul financiar* prevăzute în declarațiile de înscriere să fie amănunțit completate fiind necesare la repartizarea ajutoarelor.

10. *Diverse.* Elevii și elevele își vor aduce câte trei rânduri de haine, unul pentru Sabat, unul pentru clase și unul pentru lucru; rufărie pentru corp, două cearșafuri pentru pat, plapomă, pernă, fețe de pernă, un dos de saltea, tacâmuri și veselă (două farfurii de tablă, un castron de tablă, una cană cca 300 grame, o lingură, una furculiță și un cuțit.

Imbrăcăminte: Elevele își vor aduce îmbrăcăminte respectivă, care trebuie să fie cuviincioasă.

Elevii și elevele cari vor veni la Institutul Biblic, sunt rugați să aducă cu ei violi, mandoline, chitari, acordeoane, precum și alte instrumente muzicale, dacă au, pentru a forma o orchestră. De asemenea și diferite partituri.

Cei cari doresc vor putea primi lecții la pian și la harmoniu.

Taxele pentru muzica instrumentală se plătesc separat. Ele nu sunt cuprinse în taxele școlare regulate.

11. Elevii cari vin la Institut și Gimnazii, adică cei cari au depus declarațiile de înscriere cu toate actele cerute și au gata pregătite taxele și alimentele în natură — sunt rugați să nu se deplaseze spre Brașov până nu primesc o anunțare din partea școlii că li s'a aprobat înscrierea. Nimeni să nu vină fără această înștiințare, în caz contrariu suportă orice risc.

Pentru orice informațiuni, adresați-vă fraților Secretari pentru tineret dela Conferința respectivă, cari sunt și secretari pentru educație, la frații profesori cari vor veni în câmp pentru propaganda școlară sau la Direcțiunea școlii: Brașov, Căsuța poștală 71.

Lucru

Elevii fără mijloace dar meritoși și buni lucrători, având bune recomandări, vor fi primiți să lucreze la ferma școlii, în următoarele condițiuni: Un an de zile (12 luni de lucru) pentru un an școlar. Adică ei pot să-și câștige toate taxele școlare prin lucru, iar anul următor pot urma cursuri fără nicio grijă.

Institutul Biblic

DE ICI ȘI DE COLO

De care loc să vorbesc mai întâi, pe cari tineri să-i amintesc în primul rând în ce privește frumoasele ore petrecute laolaltă?

Pretutindeni am găsit același zel, același dor de consacrare, de alipire de Hristos, și dacă voiu începe cu un loc, nu înseamnă că acesta îmi e mai drag. Fiecare adunare a tineretului la care am luat parte, și acelea despre care am rapoarte, este pentru mine ca o floare, fiecare cu nuanța, cu parfumul ei deosebit, cu toatele alcătuind un buchet de mare valoare.

Imi stă vie în minte frumoasa adunare a tineretului din Furculești—Teleorman, despre care s'a scris la timp și ale cărei roade sperăm să le vedem în mod bogat.

Apoi gândul mi se îndreaptă spre neuitata adunare de tineret dela Curtișoara—Olt, în localul de curând inaugurat. Au fost ore de o mare bogăție de binecuvântări cerești. Imi sună încă în ureche consacrarea tinerilor veniți dela zeci de kilometri spre a-și depune viața lor tânără pe altarul Domnului. S'au luat hotărâri mari cari se vor dovedi de mare folos în viața de credință.

Si ca o încununare a totul, au avut loc și două nunți, cari au făcut ca această adunare a tineretului din Curtișoara să rămână bine săpată în amintirea fiecărui tânăr care a luat parte.

Este însă foarte încurajator și aducător de bucurii, raportul pe care fr. K. Berner, Secretarul tineretului din Conferința Transilvania de Nord îl trimite:

„Tineretul din opt Comunități a luat parte la adunarea ce a avut loc la Dej între 24—26 Mai. Ca unul, tinerii s'au ridicat, luând hotărârea de a face din tinerețea lor, ocazia celei mai frumoase serviri pentru Domnul. 20 tineri s'au înscris pentru lucrarea evangheliștilor laici, 7 pentru lucrarea de colportaj și 5 pentru școala misionară. Adunările de seară au fost foarte mult vizitate. Fratele predicator Illyes, și lucrătorii Albu

și Csiky au ajutat cu toată râvna și căldura la tratarea subiectelor. Dela această adunare ne-au rămas cele mai plăcute amintiri”.

Fr. Prevlitz, Secretarul tineretului plin de dinamism din Conferința Transilvania de Sud, scrie: „Adunarea tineretului din Arpașul de Sus, Jud. Făgăraș, la care au luat parte sute de inși, s'a dovedit o ocazie de bogate binecuvântări cerești. Această adunare s'a caracterizat și prin mulțime de vizitatori din Comună, cari au luat parte cu noi la toate adunările. Fie ca bunul Dumnezeu să-și reverse Spiritul Său Sfânt peste acest tineret ce vine la El cu inima caldă”.

Și întorcându-ne din nou în Oltenia, să ne oprim puțin la Cioroiul Nou, unde am avut o mult binecuvântată adunare a tineretului.

I-am văzut pe tinerii cari au luat parte aci pătrunși de dorința după o viață mai curată, mai sfântă. Pentru adunarea această, spre a putea lua parte, și-au sacrificat clipe de odihnă, ca munca de acasă sau de pe câmp să nu sufere.

Au câștigat timpul spre a se putea apoi bucura de cuvintele Domnului în frumoasele zile petrecute laolaltă.

Imi stau neșterse înanite clipele petrecute laolaltă. Fie ca ocrotirea divină să rămână continuu cu acești tineri.

Sacrificii au fost multe pentru tinerii de pretutindeni. Când munca era în toi, când se credea că pentru nicio clipă nu ar fi putut să lipsească, îngerul Domnului cheamă pe tineret de ici și de colo dându-le în același timp și spor la muncă.

I-am privit venind pâlcuri, pâlcuri, ca mânați de o mână nevăzută. I-am auzit cântând, le-am auzit hotărârile ce și le-au luat și inima mi-a fost plină de bucurie.

Ii văd pe toți dintr'un colț și până în altul de țară, ca un mănunchiu frumos de flori. E minunat!

V. Florescu

Faceți ca imposibilul să devină posibil

Istoria poporului lui Dumnezeu din toate timpurile ne învață că, cuvântul „imposibil” trebuie șters din vocabularul copiilor lui Dumnezeu.

Se părea a fi:

Imposibil pentru poporul Israel, a părăsi Egiptul;

Imposibil pentru poporul Israel să treacă prin Marea Roșie;

Imposibil pentru Moise ca timp de 40 de ani de călătorie prin pustiu să dea pâine și apă poporului Israel.

Imposibil pentru Luther să isbutească contra zidurilor tari ale catolicismului.

Imposibil ca o grupă de oameni săraci Adventiști de Ziua Șaptea să ducă în scurt timp Evanghelia în toată lumea, în peste 800 de limbi și dialecte.

Adevărul este că la Dumnezeu niciun lucru nu este cu neputință.

Luați la inimă următoarele texte biblice:

1. „Este oare ceva cu neputință la Dumnezeu?” Gen. 18, 14.

2. „Ah! Doamne Dumnezeule, iată Tu ai făcut cerurile și pământul cu puterea Ta cea mare și cu brațul Tău întins: nimic nu este de mirat din partea Ta!” Ier. 32, 17.

3. „Iată, Eu sunt Domnul Dumnezeu oricărei făpturi. Este ceva (imposibil) de mirat din partea Mea?” Ier. 32, 27.

4. „Așa vorbește Domnul oștirilor: Dacă lucrul acesta va părea de mirat (imposibil) în ochii rămașiței poporului acestuia în zilele acelea, va fi oare de mirat (imposibil) și în ochii Mei? zice Domnul oștirilor” Zah. 8, 6.

5. „Adevărat vă spun că dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: Mută-te de aci colo' și s'ar muta; nimic nu v'ar fi cu neputință”. Mat. 17, 20.

6. „Isus S'a uitat țintă la ei, și le-a zis: La oameni lucrul acesta e cu neputință, dar, la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință”. Mat. 19, 26.

7. „Căci la Dumnezeu nimic nu e cu neputință”. Luca 1, 37.

8. „Isus a răspuns: Tu zici: Dacă poți.... Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede”. Marcu 9, 23.

Este adevărat că, în toate timpurile, copiii lui Dumnezeu cu credință în Dumnezeu și cu o ascultare sinceră au devenit mari în fapte și nimic nu le-a fost cu neputință. Numai câteva exemple amintim mai jos:

„După aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Abraam și i-a zis: „Abraame! Iată-mă' a răspuns el. Dumnezeu i-a zis: „Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria, și adu-l ardere de tot acolo, pe

munte pe cari ți-l voi spune”. Abraam s'a sculat disdedimineață, a pus șaua pe măgar, și a luat cu el două slugi și pe fiul său Isaac. A tăiat lemne pentru ardere de tot, și a pornit spre locul pe care i-l spusese Dumnezeu”. Gen. 22, 1—3; Ebrei 11, 17.

„Domnul a zis lui Moise: „Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte”. Exod 14, 15—22.

„Le-am zis atunci (eu Neemia): „Vedeți starea nenorocită în care suntem! Ierusalimul este dărâmat. Veniți să zidim iarăși zidul Ierusalimului, și să nu mai fim de ocară...! Și s'au întărit în această hotărâre bună”. Neemia 2, 17. 18.

„Marele preot Eliașib s'a sculat împreună cu frații săi, preoți, și au zidit poarta oilor... Alături de Eliașib au zidit oamenii din Ierihon.... Alături de ei a lucrat cu fetele sale,.... După ei au lucrat Levitiții... Argintarii și negustorii au lucrat între odaia de sus din colț și poarta oilor”. Neemia 3, 1. 2. 12. 17. 32.

Mai departe, este amintită istoria vitejilor lui David și isprava eroilor credinței. 2 Sam. 23, 8—39; Ebrei 11.

Comunitatea Adventă, Biserica sfârșitului de asemenea a dovedit că prin credința în Dumnezeu imposibilul poate fi schimbat în posibil.

Deși în față li se ridicase greutăți cari se păreau cu neputință de învins, dar prin credință și ascultare de Dumnezeu toate au fost cu putință de biruit.

În alfabetul chinez vechiu, cuvântul imposibil era cifrat printr'un om care merge cu picioarele pe valurile mării așa cum merge cineva pe pământ uscat. Aceasta vrea să arăte că, nu se poate, e imposibil ca un om să umble pe valurile mării.

Acest cuvânt „imposibil” a fost șters din vocabularul urmașilor Domnului Hristos. Isus a mers cu picioarele Sale pe marea furtunoasă. Ioan 6, 19; Matei 14, 25.

Ucenicii prin credință au mers la fel. Azi ca întotdeauna, prin credință și ascultare nimic nu este cu neputință.

I. Reit

ANUNȚ

Facem cunoscut că medicii noștri dau consultațiile la Dispensarul ce funcționează pe lângă Școala de Infermiere „Victoria” din București, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.

Suntem recunoscători lui Dumnezeu și pentru acest Dispensar ce și-a început activitatea și credem că membrii noștri vor căuta să profite în cea mai mare măsură de ocazia ce le este dată pentru folosul lor personal.

Consultațiile sunt: Luni, Marți, Miercuri și Joi, între orele 3—5 d. a.

PROGRAM

Sabat după amiază

(Ziua educației)

1. Cântarea Nr. 6 strofa 1—3.
2. Rugăciune.
3. Cântare de cor.
4. Școala Surorilor noastre de Caritate.
Un an de funcționare
5. Inalta chemare dela Domnul.
Condiții de înscriere.
6. Cântarea Nr. 262, strofa 1. 2. 5.
7. Rugăciune.
8. Cor.

Școala Surorilor noastre de Caritate

Un an de funcționare

În minunata lucrare întreprinsă de Domnul pentru salvarea sufletelor prin Evanghelie în țara noastră, avem acum o nouă experiență: Școala noastră de Surori de Caritate care a terminat un an de funcționare, și a marcat un început chiar foarte bun.

Dacă în genere se spune, că orice început este greu: — negreșit că și începuturile acestei Școli s'au făcut cu multe greutate și trebuind să trecem peste multe piedici. Am fost însă cu toții convinși, că Domnul ne va da succes și biruință și în lucrarea aceasta; iar Domnul a făcut chiar mai mult decât putem noi crede.

În toamna trecută s'au înscris în Școala Surorilor noastre de Caritate un număr de 11 din tinerele Comunităților noastre. Trebuie recunoscut, că înscrierea prezenta multe greutate. Mai întâi: Era vorba de o Școală cu totul nouă în țara noastră. Scopul ei era înalt și frumos. Totuși despre ea se puteau pune destule întrebări, în legătură cu viitoarea ei funcționare. Ce va fi, cum va funcționa Școala aceasta și ce posibilități sunt pentru ducerea ei până la cap: erau întrebările, la cari mulți așteptau un răspuns absolut clar și precis. De aceea, acum, după un an de funcționare, ținem să mulțumim din toată inima, că bunul Dumnezeu a ajutat așa de minunat. El a dat mult curaj și stăruință celor ce s'au ocupat cu înființarea Școlii; Domnul a dat multă însuflețire și putere de muncă Doctorilor noștri și personalului dela conducerea școlii; și toți au fost carac-

terizați de un pronunțat spirit de sacrificiu în munca desinteresată pentru asigurarea succesului acestei binecuvântate școli.

Trei dintre elevele înscrise la început s'au retras în cursul anului pentru diferite motive, așa că, până la urmă, Școala a funcționat numai cu opt eleve. Acestea, însă, au dovedit tot timpul mult zel și mult entuziasm. Nu s'au dat înapoi dela nicio muncă și dela niciun sacrificiu. Dar ostenele lor au fost încununat de succes. Au făcut bune progrese și la studiile teoretice, și la practica de spital.

Parte dintr'ânsele își făceau griji cu privire la practica de spital, închipuindu-și de mai 'nainte, că nu ar putea suporta vederea rănilor făcute la operațiile chirurgicale. Acum însă, toate s'au obișnuit și au făcut bune experiențe în lucrarea de ajutorarea bolnavilor. Acum înțeleg din această experiență, ce frumoasă este chemarea unei Surori de Caritate.

Primul an de funcționare a Școlii noastre de Surori de Caritate s'a încheiat spre lauda Domnului; iar succesul realizat constituie o puternică îndemnare pentru tinerele noastre fete din Comunitățile Uniunii Române, să se înscrie în primul an al acestei importante Școli, și care acum a ajuns să între în al doilea an de funcționare.

Secretariatul ramurei medicale

IONEL BASTON
Nr. data
Biblioteca Personală

"LUCRAREA NOASTRĂ TREBUE SĂ FIE ACEASTA, DE A PREZENTA LUI DUMNEZEU, PE BRATELE CREDINȚEI NOASTRE, PE OAMENII BOLNAVI ȘI SUFERINZI. NOI TREBUE SĂ-I ÎNVĂȚĂM, SĂ CREDĂ ÎN DOMNUL, CARE VOEȘTE SĂ-I VINDECE."

ȘCOALA PARTICULARĂ DE SURORI DE CARITATE „VICTORIA” DIN BUCUREȘTI INVITĂ PE TINERELE FETE ȘI AȘTEAPTĂ ÎNSCRIEREA LOR, SPRE A SE FORMA PENTRU ACEASTĂ FRUMOASĂ ȘI ÎNALTĂ CHEMARE.

Inalta chemare dela Domnul

Toate ramurile lucrării lui Dumnezeu sunt de mare importanță și aducătoare de foloase veșnice. Totuși lucrarea medicală este numită de Spiritul Proetic: brațul drept sau mâna dreaptă a soliei Evangheliei și o pană pentru deschiderea de făcut prin greutate și pentru pătrunderea, promovarea și întărirea lucrării lui Dumnezeu.

Aceste spuse ale Spiritului Profetic le înțelegem azi mai bine decât oricând, căci azi lucrarea medicală se dovedește mai necesară și de mai mare folos decât oricând.

Iar, când ne gândim, că vindecarea trupului stă în strânsă legătură cu vindecarea sufletului: și când avem în vedere spiritul de egoism al timpului de azi și tendința de a comercializa totul și de a face toate numai în scopul realizării unor câștiguri materiale și în măsura în care activitatea asigură o rentabilitate în bani: înțelegem atunci, că numai niște adevărați copii ai lui Dumnezeu pot să răspundă la înalta chemare a Domnului, de a se consacra în serviciul desinteresat al operei de alinare și vindecarea durerilor și bolilor omenști. Numai copiii lui Dumnezeu cunosc acel minunat balsam, pe care îl primim dela Domnul; și numai ei înțeleg, că noi „cu mângâierea cu care ne-a mângâiat Domnul, să mângâiem și noi pe cei cuprinși de orice întristare”.

Școala noastră de Surori de Caritate urmărește

tocmai pregătirea aceasta a tinerelor Surori. Pe lângă aplicarea tuturor mijloacelor prevăzute de știința medicală pentru tratarea bolilor și suferințelor, surorile noastre au în vedere înalta chemare adresată lor de Spiritul Profetic, de a îndrepta privirile suferințelor spre bunul nostru Mântuitor, Domnul Hristos, Care este și azi Acelaș Mare Medic și Vindecător al corpurilor și sufletelor omenști.

Inalta chemare dela Dumnezeu a Surorilor noastre de Caritate este foarte frumos ilustrată în tabloul de pe verso lucrat în color și păstrat în original la Direcția Școlii noastre, dar care tablou chiar și în acest mic clișeu prezintă în mod suficient ilustrarea frumoasei și înaltei chemări a îngrijirii de bolnavi: Textul din partea de jos a tabloului este un citat din „*Divina Vindecare*” și definește atât de bine chemarea unei Surori.

După cum am publicat și anul trecut, condițiile de admitere în Școala Surorilor de Caritate sunt cele *privitoare la vârstă*, ca tână soră să aibă *17 ani împliniți*; iar ca studii preliminare, 4 (patru) clase secundare de orice fel: liceu teoretic, industrial, comercial, sau școală normală. Candidatele vor trimite Direcției Școlii formularele completate. Orice informații se pot da de către Secretariat și prin corespondență. Taxele sunt la fel ca la Institutul Biblic dela Brașov.

Direcția Școlii

TABITA PE LUNA AUGUST 1946

Lucrarea de ajutorare creștină

„Faceți lucrarea de ajutorare creștină, hrănind pe cei flămânzi și îmbrăcând pe cei goi.

Această lucrare va avea o mai mare influență pentru bine, decât ținerea de predici. Faptele ca și cuvintele de simpatie sunt de mare nevoie. Hristos începu lucrarea soliei Sale prin fapte de iubire și binefacere. Acești lucrători să meargă din casă în casă ajutând acolo unde este nevoie de ajutor și când se prezintă ocazia, să vorbească despre istoria crucii. Hristos să fie subiectul lor. Ei nu trebuie să insiste asupra subiectelor de doctrină, ci să vorbească despre lucrarea și sacrificiul lui Hristos. Ei să insiste asupra neprihănirii Sale descoperind-o în viața lor! — *Mărturi* Vol. VII. p. 227—228.

„Frații și surorile mele, predați-vă lui Dumnezeu pentru servire. Nu lăsați să treacă nicio ocazie nefolosită. Vizitați pe cei bolnavi și suferinzi și arătați un interes binevoitor pentru ei. Dacă este cu putință faceți-le ceva pentru a le ușura existența. Prin acest mijloc veți putea ajunge la inima lor, ca să le vorbiți un cuvânt despre Hristos”. — *Mărturi* Vol. IX. p. 36.

Predicați prin viața de toate zilele.

Prin puterea harului Său, manifestat în transformarea caracterului, lumea trebuie să fie convin-

șă că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său ca Mântuitor al ei. Nicio influență care poate să supună sufletul omenesc n'are o așa putere ca influența unei vieții neegoiste. Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștinism iubitor și amabil.

„Lumea va fi convinsă nu prin ceea ce învață amvonul ci prin ceea ce trăiește Comunitatea!” — *Mărturi* Vol. VII. p. 16.

I. Reit

„Indată ce o Comunitate a fost organizată, predicatorul să pună la lucru pe membrii ei. Ei au nevoie de a fi învățați cum să lucreze cu succes. Predicatorul să folosească mai mult timp pentru a educa decât pentru a predica. Să învețe pe oameni cum să dea altora cunoștințele pe cari le-au primit. Deși nouii convertiți trebuie să fie deprinși a cere sfat dela cei cu mai multă experiență în lucrare, ei de asemenea trebuie să fie învățați ca să nu pună pe predicator în locul lui Dumnezeu. Predicatorii nu sunt decât niște oameni împovărați de slăbiciuni. La Hristos trebuie să privim ca să ne călăuzească”.

BOTEZUL CU FOC

„Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s'au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s'au umplut de Duh Sfânt și-au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească”. Fapte 2, 3. 4.

„Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Matei 3, 11.

Această expresie „botezul cu foc”, trebuie să ne trezească cugetele. Din primele zile ale omnirii, focul a fost totdeauna un simbol al gloriei sublime, manifestat prin prezența și puterea lui Dumnezeu. La poarta Edenului, găsim un heruvim învărtind o sabie de foc; Abraam văzu în viziune flacări de foc; Moise se uită, și iată că rugul era tot un foc, și nu se mistuia deloc; mai târziu, flacări de foc acopereau Sinaiul, Domnul se pogorise pe el în mijlocul focului, iar înfățișarea slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel; sfânta Shekinah era totdeauna în locul Prea Sfânt al Sanctuarului. Profetul Ilie după ce se rugă, căzu foc dela Domnul și mistui întreaga ardere; un serafim sbură către Isaia cu un cărbune aprins în mână și atinse buzele lui. Ezechiel ne arată în viziunile sale lucruri uimitoare; „în mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca niște cărbuni de foc aprinși cari ardeau; și ceva ca niște făclii umbla încoace și încolo printre aceste făpturi vii; focul acesta arunca o lumină strălucitoare, și din el ieșeau fulgere”. La Rusalii limbi de foc coboară și se așează pe fiecare din ucenici.

Noi știm ce însemnează botezul cu apă pentru că l-am primit cu toții, și am văzut chiar cum se îndeplinește de către predicator. Dar ce însemnează ca cineva să fie botezat cu foc? În botezul cu foc, găsim o armonizare cu botezul Duhului Sfânt. Nu există o alegere între cele două. Ion Botezătorul nu spune, că noi vom fi botezați cu Duhul Sfânt sau cu foc, ci precizează hotărât; „El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Acestea sunt două forme ale unui singur botez.

Focul lămurește

Noi trebuie să alegem, sau botezul Duhului Sfânt și cu foc, sau urmează că la sfârșit să fim nimicți prin foc. Duhul Sfânt trebuie să distrugă în noi toată sgura păcatului; dacă nu, vom fi pradă focului nestins, care arde și distruge tot ce este aruncat în el. Intr'adevăr, botezul cu foc este prezis în cartea profetului Maleahi, iar profetul Isaia îl numește flacări veșnice.

„Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va șede, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite”. Mal. 3, 2. 3.

Dumnezeu nu este nici grăbit, nici nerăbdător. El va da focului Duhului Sfânt puterea pe care

binevoiește, și va continua această lucrare până când totul se va desăvârși. Dumnezeu nostru este numit aci „Acela care topește și curăță argintul”. Frații mei și surorile mele, noi care căutăm dreptatea lui Dumnezeu, să cerem dela El să ne boteze cu Duhul Sfânt, și cu foc ca El să descopere în noi păcatul, și apoi prin focul sacru să mistue tot ceea ce ne desparte de Dumnezeu.

Focul arată — descopere

Prima lucrare a puterii Duhului Sfânt în inimile noastre, este să descopere și să ne arate păcatul. Domnul Isus Hristos ne botează cu Duhul Sfânt și cu foc, iar când Duhul începe să lucreze în interiorul nostru, descopere o mare cantitate de mândrie, de egoism, de răutate, de bănueli, de iubire pentru îmbogățire și poziții înalte, etc. O! scumpii mei frați, a sosit timpul când să ne rugăm lui Dumnezeu; să ne boteze sufletele noastre cu focul Său, prin care ni se arată păcatele așa negre cum sunt și ne face în stare să înțelegem că în noi nu este nimic bun, și dacă mai trăim, aceasta este un dar dela Domnul Hristos.

Focul descopere — separă

Focul Duhului Sfânt are apoi scopul să separe, să deosebească în noi tot ce este prețios de tot ce este rău. Curățirea inimilor noastre de păcatul din ele, nu se face cu lovituri de ciocan sau prin tăierea cu foarfecile. Numai focul lui Dumnezeu face această lucrare; când acest foc sacru intră în noi, el mistue sgura (păcatul) mândriei și al deșertăciunilor noastre, sdrențele propriilor noastre dreptăți, lustrul acțiunilor noastre superficiale, ghimpia temperamentelor noastre, care așteaptă să fie măgulite și lingușite, rădăcinile de amărăciune, planurile noastre care sunt ca paie și gunoile fără valoare și a conversațiilor fără folos, pe care le avem unii cu alții. Toate aceste lucruri sunt mistuite prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, până când Marele Topitor poate privi chipul Său, în materialul aprins ca o flacăra albă și puternică. În profetul Zaharia cetim:

„Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc, și o voi curăți cum se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul. Ei vor chema numele Meu, și li voi asculta: „Eu voi zice; „Acesta este poporul Meu!” Și ei vor zice: „Domnul este Dumnezeul meu!” Zaharia 13, 9.

Focul curățește

Focul curățește prin mistuire. Să ascultăm ce spune profetul Isaia; „Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate; locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul Oștirilor! Dar unul din serafimi a sburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar. Mi-a atins gura cu el, și a zis: „Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta

este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!"
Isaia 6, 5—7.

Frații mei, păcatul despre care Isaia era atât de conștient, este păcatul buzelor noastre necurate. „Căci a atins buzele”. O! Câți dintre noi ar trebui să spună ca și Isaia; acesta este și păcatul meu. Să observăm aluzia care este făcută în Apocalips: „In gura lor (144.000) nu s'a găsit minciună”. Dumnezeu să binevoiască să ne curețe de păcatul buzelor noastre mincinoase și clevetitoare, pentru că nu este un alt membru al corpului ca limba, care este gata totdeauna să pronunțe răul. Tocmai acest organ mic, are nevoie cea mai mare de curățire. Cu limba spunem cuvinte nechibzuite; vorbim cu îngâmfare, cu mândrie; înlăuntrul nostru dlocotesc închipuiri înalte despre noi înșine. Cuvintele arată trăsături fariseice; vorbirile de rău, limbajul nesocotit, exagerări în vorbire, sau aluzii murdare și limbaj necurat, nedrept sau necinstit sau plin de mânie. Hrănim în inimă răutatea. În jurul nostru, vedem rezultatele păcatului limbii. Noi avem nevoie ca și Isaia, ca limba să fie carterizată (curățită prin foc). Să cerem lui Dumnezeu ca Duhul Sfânt să atingă buzele și să mistue prin focul Sfânt, păcatul din inimile noastre.

În Numeri 31, 23, ni se spune: „Orice lucru care poate suferi focul, să-l treceți prin foc ca să se curățească. Dar tot ce nu poate suferi focul să fie curățit cu apa de curățire: să-l treceți prin apă”. La fel și noi, prin focul mistuitor suntem curățiți. Avem nevoie ca acest foc sacru să pătrundă toate fibrele ființei noastre și orice colțișor al sufletului.

Iată ce s'a întâmplat în zilele Rusaliilor. Ne amintim cari erau condițiile spirituale ale apostolilor, înainte de ziua Cincizecimii. Ei erau, vai! dedați cu totul la neînțelegeri, rivali unul față de altul, se luptau între ei pentru locurile înalte și fiecare căuta să arate că este mai de valoare — chiar dacă era în paguba celorlalți. După Rusalii păcatul era înfrânt, și *singur Isus umplea inimile lor, cuvintele și cugetele lor*. Iubirea și armonia se descopereau în puterea lor de unire. Acum erau oameni noui. Botezul cu foc, a creat sub soare lucruri noi.

O! amicii mei, să dorim ca Dumnezeu să facă în noi o lucrare nouă; să vrem a fi aruncați cu toții în cuptorul de foc, ca să devenim oameni noi în Isus Hristos, așa cum ne-a făgăduit. Să binecuvântăm pe Dumnezeu pentru o astfel de lucrare pe care El o face în inimile noastre.

Focul îmnoaie

În Psalmul 68, 2, ni se vorbește de un foc care îmnoaie, care topește tot ce este dur, tare. În Isaia 64, 1—3, se spune de munții cari se topesc înaintea Feței Domnului. Se pare că sguduirea națiunilor va fi rezultatul produs de acest foc. Noi avem nevoie de influența focului Sfânt care să îmnoaie, să îndulcească spiritul nostru tare aspru și rece și să ne topească, căci numai așa se desăvârșește legătura unirii prin iubire sfântă. Această flacără care topește și uneste, este un exemplu al puterii vulcanice care sguduie munții și topește sgura de metalele prețioase.

Focul încălzește

Căldura focului încălzește. Profetul Isaia spune (44, 16). Isus deasemenea spune: „Râvna pentru casa Ta mă mistue”. Inima Lui era cuprinsă de focul din interiorul ființei Sale. El era cum se spune deseori, „foc și flacără”. Luca 12, 49.

Ah, dacă noi am avea azi în lume câteva mii de bărbați cari să fie „foc și flacără” în serviciul lui Dumnezeu, bărbați care să spună; „zelul pentru casa Ta mă mistue”! Acești bărbați prin râvna lor ar cuprinde în focul zelului lor întreaga lume. Măreția soliilor s'ar răspândi în toată lumea. Dar ca Biserica să poată duce soliile cu putere, e nevoie mai întâi să fim noi cuprinși de focul divin. Puterea focului viu al Duhului Sfânt să ne îmbrace ca pe Ilie, Ioan Botezătorul și Pavel! Atunci lumea se va cutremura de puterea adevărului Evanghelic, iar lucrarea se va încheia.

Focul luminează și electrică

Focul poate să lumineze. Noi trebuie să fim creștini cari luminează (Matei 5, 14—16), și care să strige către Domnul: „Fă-ne să strălucim pentru Tine, căci noaptea este deasă și lumea este cuprinsă de întuneric”. E nevoie să avem o față care să radieze sfințenie, o inimă care arde ca o flacără, o speranță plină de bucurie, un zel arzător și o solie care strălucește în mijlocul întunerecului. Toate acestea sunt cuprinse în botezul cu foc. De aceea ne trebuie acest foc adevărat, focul strălucitor al Duhului Sfânt.

Focul dă energie. În Psalmul 104, 4, ni se spune: „Din vânturi îți faci soli, din flacări de foc slujitori”. Dumnezeu să fie laudat pentru această putere dinamică, care face ca lucrarea să înainteze în toate părțile. Pentru creșterea noastră spirituală, avem nevoie de un mare zel, de un mai mare avânt pentru mărturisirea adevărului, dar ce este și mai însemnat, de ploaia cea târzie. Ne trebuie focul Duhului Sfânt, ca să ne dea această putere nouă, iar activității noastre pentru predicare, un succes asemănător celui dela Rusalii, când într'o zi au fost convertiți trei mii de suflete.

Trd. G. Stănică

Colțul editurii

Au apărut următoarele:

Cărți pentru comunitate:

Biblia, legată în pânză, format buzunar, cu paralele Lei 30.000
Antologia Creștină (culegere de poezii religioase) Lei 6.000
Registrul de Membrii legat, ce urmează să fie introdus de urgență Lei 6.500

Cărți pentru colportaj

Educația de E. G. White Lei 12.000
Colecția „Amicul Tinerimei No. 1” Lei 3.500
Sfetnicul Vietii Lei 1.000

NOU

Crâmpeie din viață, o minunată carte pentru formare de caractere Lei 7000

Ca în zilele lui Noe, o broșură bine documentată, specială pentru aceste vremuri Lei 2000

Doctrină Biblică

1. Ce se spune că e păcatul? 1 Ioan 3, 4.
2. Care este rezultatul sau rodul păcatului? Rom. 6, 23.
3. Ce cercare a fost dată lui Adam și Evei în Eden? Gen. 2, 16—17.
4. Care a fost rezultatul neascultării lor? Gen. 3, 10, 17—19. 23. 24; Rom. 5, 12.
5. Care este atitudinea lui Dumnezeu față de păcătos? Ezech. 18, 32.
6. Se poate libera omul de sub stăpânirea păcatului? Ier. 13, 23.
7. În ce scop s'a arătat Hristos? 1 Ioan 3, 5—8.
8. Cât de deplin vor fi înlăturate efectele păcatului? Apoc. 21, 4; 22, 3.

Studiul istoric Religios

În anul 1689, August Hermana Francke și Paul Anton, ucenici entusiaști ai lui Spener au organizat printre studenții Universității din Leipzig, o adunare pentru studiul devoțional al Bibliei în același fel ca și aceea organizată de Spener. Francke de asemenea predica din Biblie, prezentând adevărurile ei practice cu o rară simplitate și căldură, spre o întemeiere mai mare a studenților și locuitorilor din Leipzig; însă împotrivirea era așa de puternică încât a fost dat un decret electoral care oprea „întrunirile îndoielnice și adunările particulare”, și Francke a fost silit să părăsească orașul Leipzig.

Când Universitatea din Leipzig își închise ușile față de Pietism, Universitatea nou întemeiată la Halle ajunse locul de întâlnire al noii mișcări, și pentru o generație sau și mai mult a exercitat o puternică influență prin toată Germania. Francke a fost ales profesor de ebraică și greacă; însă el începu imediat să predice asupra tâlcuirii Bibliei, și sub călăuzirea lui și aceea a colegilor săi de facultate tot atât de entusiaști ca și el, Ioachim Breithaupt, Paul Anton, și alții, școala atinse o poziție de mare însemnătate, ca un loc de formare al predicatorilor Evangheliei în cele spirituale și de misionari pentru țările străine.

În 1695, Francke, cu ajutorul unui student sărac își deschise școala pentru copiii săraci, și la scurtă vreme după aceea și un orfelinat. Apoi la puțină vreme urmă o școală pentru băieți, o școală Latină, o editură și alte instituții. Toate acestea au crescut cu o repeziciune de necrezut. Învățătorii erau în majoritate studenți de universitate care în schimbul serviciilor lor primeau întreținerea în mod gratuit. Francke, pe lângă cultura cea mare și însușirea ce avea de a împarte cunoștința, avea un foarte dezvoltat spirit organizator; însă umila sa încredere în Dumnezeu a fost care asigură succesul întinselor sale întreprinderi pentru care el purta răspunderea principală. Ca răspuns la rugăciunile pline de credință, daruri de bună voie au continuat să curgă din toată Germania, și din toate părțile Europei, astfel încât marea familie a orfanilor și încă și mai marea fa-

milie a elevilor din diferitele instituții nu a fost lipsită de cele necesare vieții.

În Halle, principiile fundamentale ale Pietismului, care în mare măsură consta în accentuarea creștinismului practic, și aducând în educație o puternică influență religioasă, și-au zorit dezvoltarea lor cea mai deplină. El socotea că scopul principal al educației era să conducă pe copil la o mântuitoare cunoaștere a lui Dumnezeu. Învățământul său religios el nu l-a mărginit doar la copil. În toate orele sale de universitate, el își menținu același ideal al învățământului întemeiat pe principiile Sfintei Scripturi, și trăia cu scopul de a preamări pe Dumnezeu și a fi spre folosul semenilor săi. Sub conducerea sa, Universitatea ajunse a fi un centru atât al unei învățături vaste și bine lămurite, cât și al unei evlavii arzătoare, și tinerii cari erau studenții lui plini de entuziasm porniră din Halle spre a conduce Europa în întreprinderi misionare a căror întinse rezultate fericite pot fi văzute până azi.

Alte două importante centre ale Pietismului erau în Württemberg și la Herrnhut, ultima localitate fiind sediul Fraților Moravi, cari prosperară foarte mult sub puternica conducere spirituală a Contelui Zinzendorf. La fiecare din aceste centre au luat naștere oarecari deosebiri locale, dar în linii generale rămase aceleași. Datorită marilor interese educative dela Halle, și editurii care se stabilise aci de timpuriu, influența ei a fost predominantă, cel puțin în prima jumătate a secolului al XVIII-lea.

Vom încheia această parte a studiului nostru cu o privire asupra stării religioase din Anglia în secolul al XVIII-lea și mișcarea de reformă evanghelică condusă de John Wesley. Pentru a ne da mai bine seama ce a săvârșit metodismul, cineva trebuie să-și amintească stările spirituale din țară atunci când începu mișcarea. Pe bună dreptate secolul al XVIII-lea a fost numit veacul paraliziei spirituale. În clasele de sus ale Europei scepticismul se găsea răspândit într-o foarte mare măsură și această stare pare a fi fost foarte răspândită în Marea Britanie.

Episcopul Butler, în bine cunoscuta sa lucrare „Asemănarea Religiei”, în care încearcă să dovedească temeiul religiei creștine făcând o asemănare între ea și lucrările naturii, vorbește cu tristețe în capitolul dela început.

„A ajuns, și aceasta nu știu cum, ca să se admită de mulți că creștinismul nu este câtuș de puțin o chestiune ce trebuie cercetată, dar acum în sfârșit s'a descoperit că ar fi ceva fictiv, neadevărat. Și ca umare ei tratează ca și cum în veacul acesta s'ar fi ajuns de către toți oamenii la aceeași constatare și că nu mai rămâne altceva decât a socoti ca un principal motiv de înveselire și bătaie de joc, ca o răsbunare pentru faptul că atâta vreme a întrerupt plăcerile lumii”. — „Asemănarea Religiei”, de Joseph Butler, Avertismente la prima ediție, 1736.

În clasele mai de jos, imoralitatea și distracțiile cele mai josnice erau întâlnite în orice loc. Beția era aproape în tot locul. Gîn-ul (o băutură spir-

toasă) a fost introdus în ultima parte a secolului al XVII-lea, dar numai în secolul al XVIII-lea ajunsese să fie folosit în general.

La prăvăliile cari vindeau gin erau puse reclame cari arătau că orice consumator poate primi din destul gin încât să ajungă „beat pentru un ban, beat mort pentru doi bani, și buștean că poți crăpa lemne pe el”.

Biserica anglicană de atunci era neputincioasă față de o asemenea stare disperată. Predicatorii ei cei mai zeloși și mai temători de Dumnezeu cu durere în suflet recunoșteau că nu erau în stare să-i pună capăt. Dar nu numai biserica dar și alte instituții independente părea a fi pierdut orice încredere în Evanghelie ca o putere dătătoare de viață și în stare să schimbe viața oamenilor. Ca urmare totul părea că se ridică și

într'un glas cere un conducător, un bărbat hotărât, puternic și capabil, cu o inimă plină de milă pentru mulțimile înfometate. Un asemenea conducător a fost John Wesley despre care vom vorbi în numărul următor.

Intrebări

1. Ce avu loc în anul 1689 în Leipzig?
2. Ce rol a jucat Universitatea din Halle în legătură cu Pietismul?
3. Ce poți spune despre lucrarea educațională începută de Franke în 1695?
4. Cari au fost centrele importante ale Pietismului?
5. Unde era sediul mișcării religioase a Fraților Moravi? Cine îi conducea?
6. Care era situația religioasă în Anglia în secolul al XVIII-lea?

Pregătirea pentru Sabat

Oamenii obișnuiesc să serbeze ziua de naștere, dar Sabatul este cea mai importantă și mai minunată zi de naștere din lume. Ea este ziua de naștere care sărbătorește creațiunea acestei lumi. Numele pe care îl dăm acestei zile de naștere este „ziua Sabatului”. Dumnezeu dorește ca să ne amintim de această zi mai mult decât de oricare alta, și în scopul acesta ne-a și dat porunca ce spune: „Adu-ți aminte de ziua Sabatului”. Domnul știe că am putea să fim preocupați de planurile noastre proprii, cum ar fi: joaca, vreo plimbare sau o vizită undeva; de aceea El ne-a poruncit: „Adu-ți aminte”.

În tot cursul săptămânii trebuie să avem în minte Sabatul. Nu ar trebui să facem nimic care să strice păzirea cu sfințenie a acestei zile sfinte din partea noastră. Cugetele și țintele pe cari ni le punem să fie în așa fel încât îngerii să poată rămâne cu noi și să ne pregătească inimile pentru Sabat.

Juniorii se vor împărtăși de o mare binecuvântare dacă se vor pregăti pentru Sabat nu numai Vineri, care este numită ziua pregătirii, ci în tot cursul săptămânii. Inimile și mințile lor pot fi pregătite zilnic prin legăturile din cămin.

Fiecare junior are ocazie să dobândească o puternică experiență creștină care îl va sprijini față de ispitele zilnice și-l va pregăti pentru orele zilei Sabatului. Tinerii pot ajunge să aibă o bogată experiență în lucrările lui Dumnezeu.

Să ne gândim puțin asupra căilor prin cari și noi putem să avem o parte în a ne pregăti pentru Sabat. Să vedem întâi despre haine. Oare Vineri după apusul soarelui putem să mai coasem, să călcăm sau să mai cârpim? Să ascultăm ce a spus serva Domnului: „Vineri să fie terminată pregătirea pentru Sabat. Să aveți grijă ca toate pentru îmbrăcăminte să fie gata”. — Mărturii, Vol. VI, p. 355. Dar ce trebuie să facem cu ochiul scăpat la ciorapul Mariei sau cu nasturele căzut dela cămașa lui Ionel? Doar câteva înseilări spre a prinde ochiul scăpat dela ciorap și ceva lucru mai mult pentru a prinde nasturele. Mai cetim: „Sabatul nu trebuie folosit pentru repararea vesmintelor”. — *Ibid.*

Să nu trecem cu vederea nici îngrijirea părului,

a unghiilor și a ghetelor, fără a înțelege prin aceasta facerea părului cu fierul, sau a vopsirii unghiilor, ci doar curățirea lor. Dumnezeu nu găsește plăcere dacă noi lăsăm ceva nefăcut dintre lucrările cari ar trebui să fie gata pentru ziua cea sfântă a Domnului.

Juniorii ar trebui să depună un nou interes în pregătirea pentru Sabat. Fiți atenți să nu ajungeți a face ceva numai de formă, căci atunci pierdeți frumusețea „zilei de pregătire”. Să vă luați timp destul pentru baie și curățenie. Este un lucru neplăcut pentru Dumnezeu să vadă pe juniori, pierzându-și vremea până chiar aproape de începerea Sabatului și apoi, în timp ce apune soarele să se grăbească să-și facă ultimile pregătiri.

Dacă după începerea Sabatului mai rămâne pe mese oarecari cărți, sau reviste din lume, acestea ar putea alcătui o ispită de a ne forma un rău obicei de a ceti din ele. „Înainte de apusul soarelui, orice lucrare lumească să fie dată la o parte și orice revistă lumească să fie luată dinaintea ochilor”. — *Id.*, pp. 355, 356. Ni se spune să ne pregătim a „păzi Sabatul potrivit poruncii”. — *Id.*, p. 356. Juniorii trebuie să învețe a da la o parte orice lucru care nu aparține Sabatului.

Înainte de începerea Sabatului, noi trebuie să ne pregătim mintea pentru primirea Spiritului Sfânt. Toate planurile noastre personale trebuie părăsite în această zi. Gândurile noastre ar trebui să se îndrepte către binecuvântările de cari ne-am împărtășit în cursul săptămânii trecute. Juniorii ar trebui să se întrebe cu cât au înaintat ei către „Împărăția cea curată în care nu este îngăduit niciun păcătos”. Oare am fost noi credincioși, sinceri, ascultători, curați în cuget, vorbă și faptă? Acestea sunt întrebări bune pe cari ar trebui să ni le punem la începutul Sabatului.

Juniorii s'ar putea întâmpla să aibă vreo nepotrivire de păreri între ei, însă toate acestea trebuie lămurite și îndreptate în ziua de pregătire. Datoria și privilegiul nostru cel mai mare este a iubi și a servi lui Dumnezeu. Păziți „marginile Sabatului”.

Fericiți sunt juniorii, băieți și fete, cari cresc în căminuri în cari în orele de deschidere a Sabatului se aude glasul cântecului, al rugăciunii și al mulțumirii.